

§ 10. Der kan af staten ydes kommuner eller private foreninger eller organisationer, som påtager sig organiseringen og driften af et oplysningsarbejde overfor befolkningen om seksualhygiejne, refusion af indtil halvdelen af udgifterne herved.

Tilskuddet til private foreninger eller organisationer kan, såfremt oplysningsarbejdet har særlig tilknytning til bestemte kommuner, betinges af, at disse deltager i udgifterne med indtil halvdelen af det beløb, der ydes af staten.

Udgifterne ved ydelsen af de i stk. 1 og 2 nævnte stats-tilskud afholdes ved bevilling på de årlige finanslove.

§ 11. Genstande eller stoffer, der er *tjenlige til at forebygge svangerskab*, må kun *forhandles*, såfremt de er godkendt af justitsministeren efter forhandling med sundhedsstyrelsen. Justitsministeren kan om fornødent efter forhandling med handelsministeren fastsætte priserne, som skal være tydeligt angivne på emballagen, og kan fastsætte de til gennemførelsen af en effektiv begrænsning af og kontrol med priserne fornødne bestemmelser om vilkårene for adgangen til at omsætte de nævnte genstande eller stoffer. De omhandlede genstande og stoffer må kun forhandles fra apoteker eller fra udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde.

I §§ 12 og 13 findes gennemførelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

I sin *fremsettelsestale* trak *justitsministeren* hovedlinierne op i udviklingen af reglerne om svangerskabsafbrydelse før og efter svangerskabsloven af 1937. Om *antallet af svangerskabsafbrydelser* oplyste han, at det for de *legale* svangerskabsafbrydelsers vedkommende siden 1937 var steget fra ca. 400 til 4 000—5 000 om året. Om antallet af *illegale* afbrydelser kan der selvsagt ikke siges noget eksakt, men dette antal er i kommissionsbetænkningen beregnet til 12—13 000 for året 1950. Justitsministeren henledte opmærksomheden på, at en stigning i antallet af legale aborter ikke kan anses for så betænkelig, hvis stigningen er sket på bekostning af de illegale aborter.

Udgangspunktet for overvejelserne bør klart være, at svangerskabsafbrydelser — legale eller illegale, men navnlig illegale — må anses for uønskkelige, dels fordi det må være naturligt at tillægge fosteret en retsbeskyttelse, dels fordi det normalt vil være det lykkeligste for kvinden selv, at hun føder sine børn. Han anså det